

Blåshål

Världen,

den verkar så solid

men titta en gång till

den är ju helt porös,

den myllrar utav hål

en del är genvägar

till ljuset,

en del är mörka brunnar

dit ljuset inte når

och några är passager

som går från mig till dig,

du hör väl hur det blåser...

en del är korridorer

som går rakt genom dig

där vilsna väsen färdas

på väg mot rast och ro

ge dem plats att vila

och döm ingen du ser

men akta dig för dem

som aldrig ändrar ståndpunkt

de håller samma fort

som hölls i gamla strider,

för tankar är som nycklar

som du vrider

där vissa stänger ute,

och andra låser in

men världen,

den vill färdas

i sin egen hastighet

så titta bara hur...

igenom dina ögon,

öron, näsa, mun

den forsar, rinner ut

sekund efter sekund

igenom alla porer

i din mjuka hud

pressar den sig,

kastar den sig ut

i vinterskrud

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lustverket med Poeter.se id #185396 innehar upphovsrätten